

Vrijwilliger zijn

bij Natuurmonumenten

Vrijwilliger zijn

bij Natuurmonumenten

Jan van Leeuwen

Schrijver: Jan van Leeuwen
Coverontwerp: Jan van Leeuwen
Uitgave: 2025-01
ISBN: 9789403784861
© Jan van Leeuwen

Vrijwilliger zijn

bij Natuurmonumenten

1. Een vredige wereld – Toonbeeld aan onze kinderen	6
2. Verbreken van de afspraak – Het verraad	10
3. FASE I: Het menselijk schild en diens werkwijze	14
4. FASE II en III: Het onder drukken en wegdoen	22
5. Hoe kan dit moderne gezag bestaan	26
6. Fatsoen houden tegen horken	28
7. Communicatie met publiek is: wat men niet ziet	36
8. Over-denkingen	39
9. Schoolvoorbeeld van het echte pad naar oorlog	47
10. Conclusies en aangifte	53
Appendix	58

Een vredige wereld – Toonbeeld aan onze kinderen.

Vrijwillig werk doen.

Als regel is moe worden gezond en voor een goed doel geeft voldoening. Dit is ongeacht een vooraf gewenst resultaat of uitkomst. Onbekend is dat tevreden zijn óók een goed doel is en er is niets beter. Vrijwillig werken dient hiervoor prima en dit heb ik gedaan bij “SOS Kinderdorpen” later bij “Amnesty Nederland” en bij elk door een conflict over mensenrechten afgebroken. Nu is het bij “Natuurmonumenten” waar ik recent in reserve ben gekomen. Want vrijwel elke organisatie verschilt in bijna niets van de maatschappij in Nederland. Hiertegen botst elke waakzame burger dus ook die, welke in een goed doel organisatie deelneemt. Dit gebeurt als vrijwilliger en bij de ene organisatie is de botsing na korte tijd en bij een andere na lange tijd.

Bij Natuurmonumenten in het natuurgebied “de Wieden” ben ik (nu) circa 8 jaren geleden een vrijwilliger geworden. Voor allerlei werk zoals het knotten van wilgen, het terug, snoeien van bebossing, het restaureren van eendenkooien of bijvoorbeeld op (voor zware machines) moeilijk bereikbare of begaanbare plaatsen om aldaar maaisel bijeen te harken of sloten en greppels weer schoon te maken. Ook het onderhoud in het bezoekersgebied nabij Sint Jans klooster was deel van het werk maar beperkt door onvoldoende aantal vrijwilligers. Het overgrote deel vrijwilligers werkte liever gevarieerd in het gebied. Hierdoor achterstallig geworden onderhoud van het voor kleine kinderen bedoelde “Speelnatuur” had dit in een woesternij gemaakt waarvan de woestheid groeide. Hierbij kwam dat in februari 2020 de

tjasker brak door de fikse storm Ciara. Na de vakkundige restauratie door een collega-vrijwilliger was het nodig dat deze water-molen zoveel mogelijk blijft draaien voor een lange levensduur. Maar de molen kon niet onbeheerd draaien en geen collega wilde continu op één plek blijven. Door m'n plezier in deze molen ging ik dit doen maar niet op een stoel erbij, voor de rest van de dag. In het blikveld van de molen was de "Speelnatuur". Kinderen en jeugd draag ik een warm hart toe, vooral omdat die nergens om gevraagd hebben en door anderen in onze wereld moesten komen. In een vechtmaatschappij. Dan kunnen ze een hulp gebruiken. Plus de grote waarde om aan onze (kleinste) kinderen een leerzame en tegelijk een veilig en plezierig speelgebiedje terug te geven trok me aan. Zodat de verdere dagtijd te besteden is aan het herstel van de "Speelnatuur". Met hierdoor het beheersen van het onderhoud ervan.

Maar dit vooruit zicht was geblokkeerd door een kaartjeskoop-bord waardoor (gelukkig veel) waakzame ouders boos omkeerden en met hun kinderen weg gingen. Hieraan doe ik niet mee en commercieel werk doe ik niet gratis. Met deze gronden protesteerde ik tegen het bord, bij de leiding destijds van dit bezoekersgebied (een deel in het grotere "de Wieden"). M'n protest is gehoord en intern verder besproken. De controle op kaartjes kon niet worden gedaan plus ander tijdgebrek door de prioriteit om bezoekers te bedienen met inlichtingen en gebieds-informatie, zeker bij drukte, leidde naar het gevraagde besluit om het bord weg te halen. Zodat ik met de tjasker kon draaien omdat ik m'n vrijwillig werk in de Speelnatuur kon starten.